

volen sofrir mossegades (Montuïri 128).

CONSEI* *m.* Consell, joc dels disbarats: *jugaven al gruny, o jugaven al consei* (St. Josep de sa T. 149); *i el consei, també es posaven un rotlo* (St. Josep de sa T. 149).

CONT -*a adj.* Quant: *hi posaven uns conts xerracots* (Llobera 63).

CONTIER *m.* Burxa, barreta de ferro per a remenar i atiar el foc: *les ballen [a] les enfosques / amb el contier del forn* (Oix 35).

COP *m.* **al cop** *loc. adv.* A la vegada, alhora: *se tenen pas de culler tots al cop* (Jóc 4).

CORDILLERA *f.* Serralada: *[un marter] recorria tota aqueixa cordillera* (Alaró 122).

CORREGUENT *V.* CÒRRER.

CÓRRER *v.* Gerundi: *la mala gent corrint a l'Aragó* (Salses 1); *jugaven per allí correguent i jugant* (St. Josep de sa T. 149). Imperfet I.: *[les eugues] correvien més* (Oix 33).

CORREVIEN *V.* CÒRRER.

CORRINT *V.* CÒRRER.

COSA* *pron.* Què: —*el comó ja sabeu cosa és, no?*— (l'Alguer 151).

COSSOL *m.* Fonaments: *De cinquanta pams / va eixamplar el cossol* (Salses 1).

COSTUMAVA *V.* ACOSTUMAR.

COTO *m.* Vedat: *Hei ha molts de cotos* (Alaró 122); *Es cotos aquests?* (Alaró 122).

COTXERO *m.* Cotxer: *aquells cotxes que hi anava al davant el cotxero* (Cervelló 106); *i a davant hi anava el cotxero* (Cervelló 106); *a radere el cotxero, encara hi nava un atre assiento* (Cervelló 106).

COURE *v.* Gerundi: *que vagi coguent, coguent* (Oix 36). Imperfet I.: *[ses formatjades] els.e covies* (Maó 140); *feien formatjades, els.e covien* (Maó 140); *Gafaven figues de cristià i els.e covien* (Maó 142).

COVIEN *V.* COURE.

COVIES *V.* COURE.

CREÈNCIA *f.* Creença: *hi havia una mica més de creència que no hi ha ara* (Cervelló 101).

CREGUÉSSEM *V.* CREURE.

CRESPELL *m.* Pasta dolça prima feta amb farina i llard, ensucrada, amb la vora dentada: *pes darrers dies, feien crespells* (Maó 140).

CREPULLET *m.* Crespell: *feien crespellets, pastisssets* (Ciutadella 137).

CREURE *v.* Present I.: *gent trebaïadora i pagesa creven que és molt diferent* (Santanyí 133). Imperfet S.: *i noltros creguéssem* (Santanyí 133).

CREVEN *V.* CREURE.

CRISTIÀ *V.* FIGA.

CRISTO *m.* **tot cristo** Tothom: *i tot cristo hi investia* (St. Josep de sa T. 145).

CRIVELL *m.* Clivell, clivella: *sa pell de dins sa mà [...] se feia uns crivells* (Santanyí 133); *sa pell [...] de tant de pegar, se feia un crivell* (Santanyí 133).

CROMPAR *V.* COMPRAR.

CUC *m.* **cuc de rossinyol** Cuc que es congria dins la farina i agrada molt als rossinyols, tords, etc.: *s'ha criat aquest [cuc] de rossinyol* (Alaró 122).

CUIDAR *v.* Tenir cura. 1. Infinitiu: *ens hem d'espavilar a anar a cuidar a treure* (St. Andreu de Ll. 87). 2. *v. pron.* Imperfet I.: **em cuidava** de llimpiar els telers de la fàbrica (Avià 51).

CUIDAVA *V.* CUIDAR.

CUIERA *f.* Cullera: *ho naven remenant amb una ... amb una cuiera grossa de fusta* (Sentmenat 83); *varen anar a calar sa cuiera* (St. Josep de sa T. 147); *unes cuieres de fusta amb una*

tira de mànc així (St. Josep de sa T. 147).

CUIXOT *m.* Pell de la cuixa del porc farcida de carn capolada i sang: *un poc de salsitxes i cuixots* (Ciutadella 137).

CÚLLER *v.* Collir. Infinitiu: *personal per culler* (Estagell 2); *cal tabé fer un munt d'atenció pels culler [els préssecs]* (Jóc 4); *se tenen pas de culler tots al cop* (Jóc 4); *[els préssecs] se poden culler* (Jóc 4); *per culler tota la recolta* (Jóc 4). Vegeu també vi.

CUNYA *f.* Cuina: *les amanien [les cols i patates] [...] a la cunya* (Aguiló 91).

CUQUEJA *V.* CUQUEJAR.

CUQUEJAR *v.* Cercar cucs. Present I.: *es tord se desplaça d'un puesto que cuqueja* (Alaró 122).

CURRO* *m.* Corró de batre: *Un curro era una pedra grossa* (Aguiló 94); *primer s'hi passava el curro* (Aguiló 94); *que pesa divuit o vint quintars aquell curro* (Aguiló 94); *s'aixafava bé amb aquell curro* (Aguiló 94). Vegeu il·lustració 15.

CURTIR *v.* Adobar, assaonar les pells. Infinitiu: *aqueta pela la portàvem a blanqueries per curtir el cuiro* (Oix 34).

CURVA *f.* Corba: *més o menos seguint les curves* (Oix 36).

DAÇÓ Daixonses, mot amb què figura que anomenem algú o diem alguna cosa quan no trobem el mot adequat o no volem usar-lo: *ho posaves dins una alfàbia ben ... ben ... ben daçó* (Maó 142); *si era un lamo un poc daçó* (Maó 143).

DAIXÒ Daixonses, mot amb què figura que anomenem algú o diem alguna cosa quan no trobem el nom adequat o no volem usar-lo: *l'endemà fan la daixò* (Maçanet de C. 16); *abans que hi via els daixò [...] les fures* (Bassegoda 30); *aquelles garbes que les ee ... que les daixò ... les deixàvem estacades* (Oix 33); *con fa que ja puja la calor que ... daixò ... les aulines se ben* (Oix 34); *i per matà 'l pel daixò de ... pel gasto de la família* (Moià 67); *no es pot daixò* (Cànoves 75); *hi posaven eee un daixò* (Vacarisses 79); *hi posaven això que diu vostè d'espert o ... o de daixò* (St. Pere de R. 114); *d'aquests [rabassons], dos, cada daixò hi ha dos, dugues redoltes* (Cambrils 118); *amb fils de ferro perquè no es ... per daixò* (St. Josep de sa T. 147).

DAIXÒS Daixonses, mot amb què figura que anomenem algú o diem alguna cosa quan no trobem el mot adequat o no volem usar-lo: *s'ha de fer ballar fent daixòs* (Llobera 62).

DALLÒ Dallonses, mot amb què figura que anomenem algú o diem alguna cosa quan no trobem el mot adequat o no volem usar-lo: *Es feia un dallò de nenes* (Llivia 10); *les tres parets que fan, la de radere i dallò, quatre la formen* (Planoles 28); *aquestes pedres grans queda un dallò aixís* (Planoles 28); *deixen un dallò per sortir el fum* (Planoles 28); *i, con ja marca que vol tornar dallò* (Oix 36); *lo petit, que queda enganxat a ... a la ... a la dallò* (Banyoles 47); *treballo de [...] passant [...] amb un dallò* (Girona 55); *El formatge [...], feien dallò, hi posaven herbacol* (Llobera 64); *el tornaven a ficar al dallò* (Llobera 64); *Com entra fort el migjorn, no podem gratà-mos una mica la ... la dallò* (St. Andreu de Ll. 87); *hei posaven un ... un dallò* (St. Andreu de Ll. 89); *el temps de la meva joventut de ... dallò, a dinar* (Aguiló 91); *fèiem dugues festes majors, a jo ... dallò d'aquí* (Aguiló 92); *no era aixins com ara, tot dallò* (Aguiló 92); *en comptes de posà-hi dallò, hi posen espert* (Sta. Coloma de Q. 98); *el vien de tapar amb molt de terra a fi que aquell dallò quedàs* (Montuïri 126).

DALLÒS Dallonses, mot amb què figura que anomenem algú o diem alguna cosa quan no trobem el mot adequat o no volem usar-lo: *i tenia el costum dallòs* (Llivia 5); *piques aquella flor ben picada amb un dallòs* (Oix 31); *un dallòs per fer un formatge* (Oix 31); *i ve que et que-*